

Nodig is het niet, maar makkelijk wel, wanneer microscoopbezitters meteen opgeven of de basidia 2- of 4-sporig zijn. Hetzelfde geldt voor de gegevens over de marginale cellen. Deze kunnen ontbreken (b.v. Ag. campestris) of veroorzaken door hun grote talrijkheden de wittige kleur van de lamellensnede. Soms zijn zij veelcelig en liggen in reeksen (Ag. augustus), meestal echter 1-cellig en zijn dan smal hyphe-achtig of spoelvormig-flesvormig of breed knotsvormig of ballonvormig (met alle mogelijke tussenvormen). De maten zijn van belang. Met enige moeite is het mogelijk deze randcellen bij gedroogd materiaal terug te vinden, maar daarvoor is het nodig de lamel van een jong exemplaar op te weken. Bij ouder worden namelijk wordt ook de lamelsnede bruin en verschrompelen de randcellen tot een onherkenbare massa.

Chemische reacties behoeven niet uitgevoerd te worden. De Schäffer-reactie laat zich ook bij het gedroogde materiaal aantonen: een streep aniline-olie op de hoed, gekruist door een streep salpeterzuur, geeft een orangerode verkleuring op het kruispunt bij de meeste soorten, waarvan de hoed min of meer geel verkleurt bij kneuzen, het vlees niet of slechts zwak rood wordt en die niet tevens naar carbol of inkt ruiken.

Bij het bovenstaande is van de gedachte uitgegaan, dat het wellicht méér succes zal opleveren de paddestoelen gedroogd (maar met beschrijving) dan vers op te sturen. Levende champignons zijn gewoonlijk te groot en te breekbaar om de verzending per post zonder schade te kunnen doorstaan.

R.A. Maas Geesteranus.

PADDESTOEL EN VOEDINGSBODEM

Naar aanleiding van de vraag in Coolia no. 2 blz. 3 „Wie heeft hier ervaringen opgedaan?" betrekking hebbend op de mogelijkheid, dat verschillende voedingsbodems (standplaatsen) anders gekleurde sporen kunnen hebben bij paddestoelen is mijn antwoord ontkennend. Er zijn, voor zover mij bekend, bij afwijkingen van paddestoelen van diverse standplaatsen geen onderzoeken in die richting ingesteld.

Wel zijn verschillen waargenomen in kleur en grootte van een paddestoelen soort.

In Delft werd destijds een nieuwe straat aangelegd uit van elders aangevoerd zand. Aan de wegrand verscheen Lepista sordida.

De paddestoel groeide aanvankelijk zodevormend met lichte grote

hoeden, waarvan de meeste komvormig werden. Telkenjare verminderde de weelderige groei om tenslotte geen hoeden meer te vormen.

Het laatste jaar van de waarneming was de groei niet meer zodevormig. Er kwamen nog enkele niet komvormige exemplaren. Zij waren klein en donker van tint en dus anders.

Mijn vermoeden is, dat de vorm- en kleurafwijking een gevolg is geweest van het opraken van een of meer elementen, waardoor de groei werd geremd en tenslotte is opgehouden.

K. Bakker.

BOEKBESPREKING

Hans Haas, Pilze Mitteleuropas. Speisepilze I (Franckh'sche Verlangshandlung, W. Keller & Co., Stuttgart, 1951, 130 pag., 40 pl., prijs geb. DM. 9.80).

Hans Haas, Pilze Mitteleuropas. Speisepilze II und Giftpilze (Franckh'sche Verlangshandlung, W. Keller & Co., Stuttgart, 1953, 155 pag., 40 pl., prijs geb. DM. 9.80).

Boekjes met gekleurde afbeeldingen van fungi zijn bijna altijd welkom. Goed uitgevoerde platen zijn een grote steun voor iedereen; het zou grootspraak zijn te beweren, dat we er buiten kunnen.

De waarde van boven aangehaalde 2 deeltjes moet inderdaad hoofdzakelijk in de platen gezocht worden. De auteur echter heeft de bedoeling gehad door toevoeging van een aantal hoofdstukken (deel 1: Anleitung zum Sammeln und Verwerten der Speisepilze; Das System der Pilze; Anleitung zum Bestimmen der Ordnungen und Gattungen der Pilze; Bestimmungsschlüssel 1 (für die Ordnungen); Bestimmungsschlüssel 2 - 8 (für die Gattungen); Bau und Leben der Pilze; deel 2: Bestimmungsübersicht für die häufigsten und auffälligsten Pilzarten) de boekjes wat universeler te maken. Het is helaas dit streven om van ieder werk een encyclopedie te maken, dat sommige boeken met zoveel onnodige ballast verzwaard worden.

De platen zijn 7- kleurendrukken naar aquarellen van Gabrielle Gossner, een schilderes, die op vaak bewonderenswaardige wijze de soorten en hun milieu heeft weergegeven. Het kan echter niet ontkend worden, dat sommige afbeeldingen een bepaald ongewone indruk maken.

Waar deel 1, althans in ons exemplaar, jammer genoeg het mankement heeft, dat in een aantal gevallen de kleuren wat ten opzichte van elkaar zijn verschoven, is de druk van deel 2 perfect.

De begeleidende tekst der platen geeft een zeer korte soortsbepaling.